

Boekbespreking: Jacqueline asfalt in de hemel, Rindert de Vries mei 2008.

Jacqueline een sprankelend levenslustig meisje is geboren met een ernstige spierziekte en zit vanaf haar tweede jaar in een elektrische rolstoel. Daarom zijn gladde trottoirs en goed asfalt belangrijk voor haar. Het is een bekend probleem voor “rolstoelafhankelijken”.

Helaas overlijdt zij op tienjarige leeftijd na jaren met goede en minder goede perioden, waarin zij ernstig ziek is.

Haar ouders, zus en broer zijn ernstig aangeslagen en diep verdrietig.

Haar vader Rindert de Vries is zelf verpleegkundige op een afdeling spoedeisende hulp in een ziekenhuis en schrijft op zeer ontroerende wijze over zijn “Jacq” één van de koosnaampjes voor Jacqueline: ogen met twinkelerretjes, haar ondernemingslust, haar vrolijkheid en opgewektheid, en haar dappere wijze van omgaan met haar ziekte.

Maar ook beschrijft hij op beklemmende wijze hun ervaringen in de gezondheidszorg met name de laatste drie weken van het leven van zijn lieve “Tack”.

De kinder IC afdeling krijgt vele complimenten voor de goede kwaliteit van hun zorg, maar de artsen van de gewone afdeling komen dagenlang niet kijken naar zijn dochter. Dit heeft als gevolg dat zij toch weer longontsteking krijgt, met de fatale gevolgen van dien.

Door het boek heen beschrijft Rindert vele ervaringen van gebrek aan kwaliteit van zorg oa -een rugoperatie die een jaar te laat wordt uitgevoerd, pag 21 en 113, door een orthopeed die zijn patientje en familieleden zelf niet herkent maar wel de röntgenfoto's,

- dat ouders niet mogen overnachten op de IC en op de afdeling, pag.39, 162, 198

- alles wat gerelateerd is aan gezondheidszorg gaat gepaard met wachten en onzekerheid, behalve de IC, pag. 49,

- vanaf de tijd dat een goede dokter van de poli in een ander ziekenhuis ging werken werd Jacqueline een nummer: 8907394, pag 73,

- hun slechte ervaringen met instanties pag. 83-86, behalve met de fysiotherapeute Carla,

- foto's van de rug die liggend genomen werden in plaats van staand of zittend, pag.101,

-een zuster die eerst een half uur dossiers blijft doornemen ondanks hun dringend en begrijpelijk verzoek om “Jacq” te verschonen pag 126,

-de onbevredigende gang van zaken bij de klachtcommissie en de tuchtrechter pag 129-140 en 179 -182 waar de ouders de afdeling aanklagen in verband met de behandeling de verzorging, het gebrek aan deskundigheid, de communicatie, coördinatie en continuïteit tijdens het verblijf van 31 okt tot en met 4 november 2005, nalatigheid die voor Rindert- terecht- onverteerbaar is pag.165

-hij geeft aan dat er veel meer overleg moet zijn tussen de patiënt, de verpleegkundigen en de artsen en stelt voor dat de patiënt aanwezig is bij de papieren visite, pag. 139-140 wat wij van harte ondersteunen,

-een dokter die met moeder Sylvia in de deuropening praat en Jacq niet onderzoekt, pag 144

-de leugens van verpleegkundigen en artsen in het weerwoord van de afdeling pag 145,

-het feit dat na 10 dagen beademing op de IC en longontsteking, met hoge hartslag en ademhaling op de gewone afdeling geen dokter langskwam en nauwelijks verpleging pag.151,

-het gebeuren bij de tuchtraad, “waarom kunnen dokters niet gewoon eerlijk zijn, waarom hebben ze tijdens de klachtenprocedure geen sorry gezegd? Nu moet ik (Rindert) bezig zijn met mensen die beweren dat ze voor je kind zullen zorgen , beweren professioneel en een veilige haven te zijn en er zelfs geld voor krijgen en die in werkelijkheid geen greintje interesse tonen in je kind” pag.154-155,

-de grote hoeveelheid medische fouten in ziekenhuizen, waar hij de voorzitter van SIN-NL noemt, Sophie Hankes pag. 162 en het dubieuze advies van de Inspectie Gezondheidszorg om naar de Tuchtraad te gaan, pag. 163,

-de lange uren van wachten en vertraging om toegang voor Jacq tot de IC te krijgen, en de te grote neuskap voor haar beademing pag 172-174, het niet lukken van de intubatie en de noodzakelijke reanimatie pag 197,

-de gezondheidszorg is het enige bedrijf waar de klant zijn eigen rekening niet te zien krijgt, ook deze gang van zaken acht SIN-NL volstrekt onacceptabel, pag. 175.

Rindert de Vries maakt zichzelf verwijten dat hij te weinig gedaan heeft om zijn "Tack" te redden, hij wilde haar nog vragen:"heb ik het goed gedaan, je hebt toch geen pijn gehad, heb ik tegen je gezegd dat ik van je hou?"

Hartverscheurend, diep indrukwekkend.

Wij weten dat "Tack" de beste vader, de beste ouders en de beste broer en zus van de wereld had. De moed van Rindert om dit alles zo eerlijk, zo integer op papier te zetten om ons deelgenoot te maken van zijn en hun verdriet alsmede hun ervaringen maakt diepe indruk.

Wij hopen dat veel mensen dit boek zullen lezen en met name werkers in de gezondheidszorg, artsen, verpleegkundigen en verzorgenden opdat zij zich meer bewust zullen zijn cq worden van de noodzaak tot verandering van hun mentaliteit, de goede niet te na gesproken.

Lees en leer opdat een ander kind, ouders, broers en zussen dit niet aangedaan wordt

Rindert heeft Jacqueline op bijzondere wijze in ons leven gebracht. Dank hiervoor.

Haar aandenken zij tot zegen.